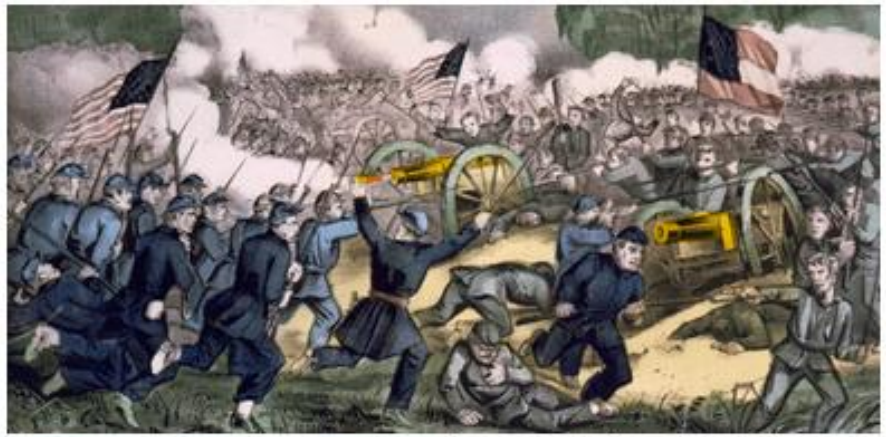

SVENSKAR STRED I INBÖRDESKRIGET

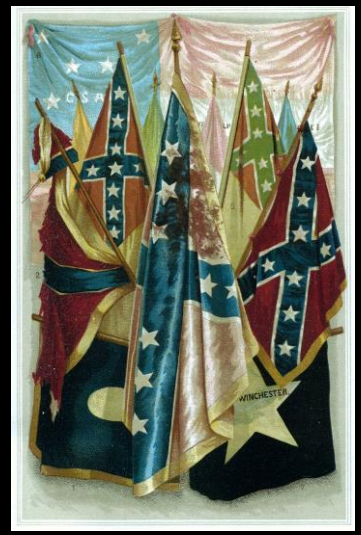

The call to arms was made throughout the country in the Norwegian and Swedish language newspapers with many young men answering. The first all-Scandinavian company in the Union army (companies were 1000 men units) was the Scandinavian Company of the First New York Volunteers regiment, which was mustered on April 25, 1861. Soon to follow was Company D of the Minnesota 3rd regiment and the Danish Guards of the Wisconsin 3rd regiment. It is difficult to put a definitive number on the number of Scandinavians who served in the Union army because ethnic identification can be fluid. Many first-generation Scandinavians no longer saw themselves as Norwegian, Swedish, and Danish and many Anglicized their more obvious sounding Scandinavian names when they came to the United States. Still, there are reasonable estimates of the numbers that have been published in academic studies. Swedish volunteers from the states of Wisconsin, Illinois, Iowa, and Minnesota numbered over 2,100 while the number of Norwegian volunteers was a bit higher with about 400 from Iowa, 800 coming from Minnesota, and over 800 entering the Union army from Wisconsin. It was a large number of Norwegian recruits from Minnesota, Iowa, and Wisconsin that led to the formation of the only all-Scandinavian regiment in the Civil War – the 15th Wisconsin Volunteers.

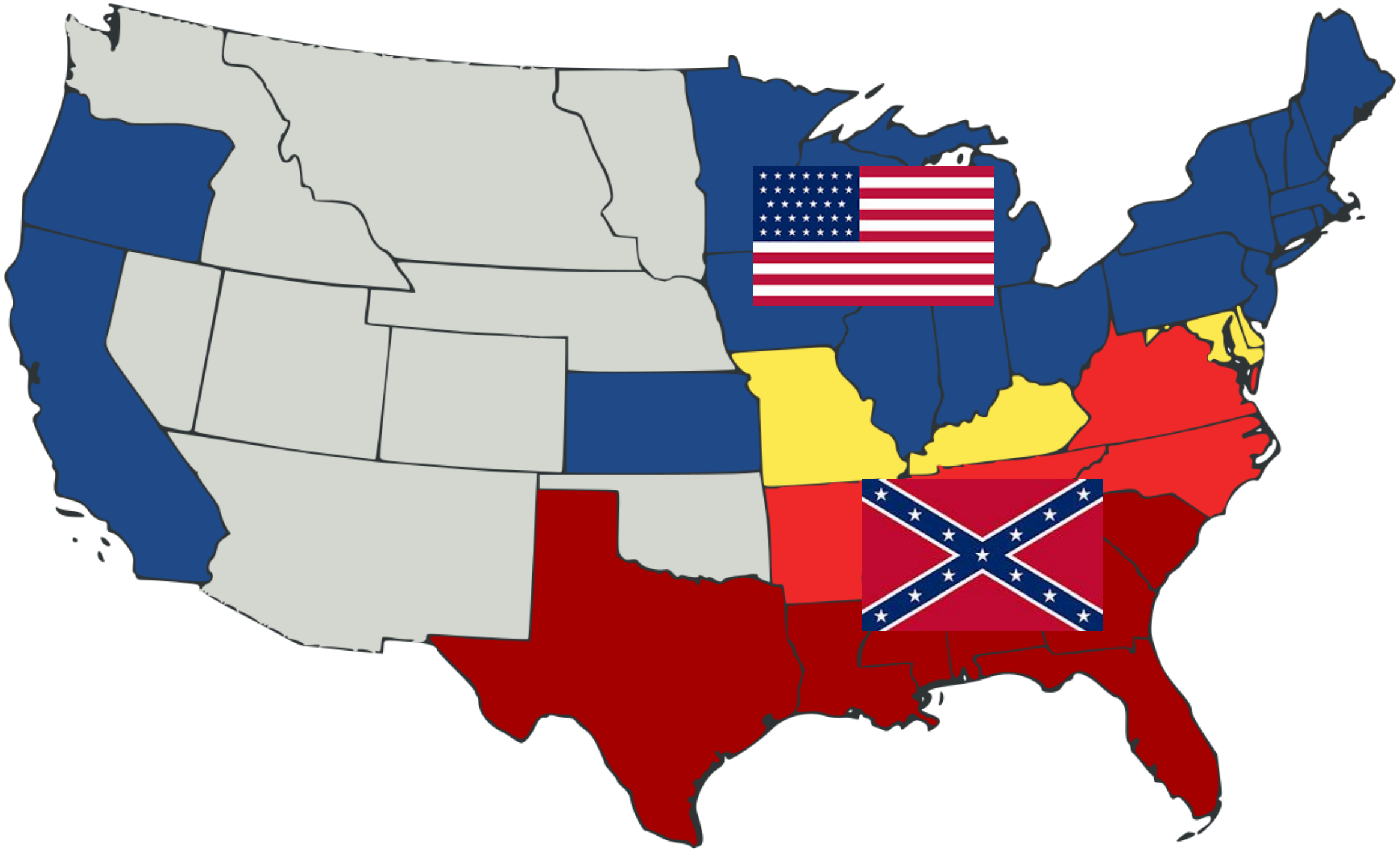

Svenskarna bildade inga egna regementen, utan fanns utspridda i unionsarmén. Ett av de större förbanden var D-kompani i 3. Minnesotafrivilligregementet. Kompanichef var kapten Hans Mattson och i kompaniet fanns sjuttio svenskar och trettio norrmän. Mattson hade ställt sig i spetsen för svenskarna i Minnesota (cirka 3 100 år 1860)

En svensk som hade fått kapitulera och marschera i fångenskap var korpral Olof Liljegren. Han var oerhört upprörd över regementschefens agerande och kapitulation.

När det stora kriget bröt ut i och med anfallet mot Fort Sumter i april 1861 levde det omkring 18 000 svenskar i USA. Majoriteten av dem bodde i de blivande nordstaterna, omkring 14 000 bodde i de fyra staterna Illinois, Iowa, Wisconsin och Minnesota. Enbart i Illinois bodde det 7000 svenskar, Chicago kom vid övergången till 1900-tal att bli den näst största svenskstaden efter Stockholm.

Över 3000 svenskar kom att sluta upp bakom Unionen under kriget.
En av dessa var den tidigare nämnda Frans Oscar Malmborg. Malmborg hade innan han anslöt sig till unionssidan en varierande och spännande historia bakom sig. Han hade anlänt till USA redan 1846 för att ta värvning som officer i den amerikanska armén i kriget mot Mexiko som utbrutit samma år. Malmborg ansvarade för 55:e regementets träning i form av exercis, taktik och fälttjänst. Malmborg deltog i båda stormningsförsöken med 55:e regementet och blev sårad bägge gångerna. Kritik mot Malmborg och missnöje med hur denne skötte sitt befäl hade redan från regementets uppsättande framförts. Man hade, under ledning av regementsprästen, anklagat honom för dryckenskap och ”gudlöst språk”. Dryckenskapen kunde aldrig bevisas och ”det gudlösa språket” visade sig vara vanlig svensk militärjargong. Malmborgs expertis var dock högt värderad och han utsågs av general Sherman till chef för ingenjörsfunktionerna i den 17:e armékåren.
Malmborg kom dock att under en kort period återvända till aktiv tjänst som överste i 1:a veteran-armékåren. Malmborg återvände till Sverige och Gotland 1874, hans hälsa var bruten av de hårda åren under kriget.

Förutom de svenska officerarna, som Stohlbrand, Malmborg och von Vegesack, som hade militär utbildning och erfarenhet från Sverige men som pga. av sociala strukturer och brist på karriärmöjligheter emigrerade för att göra karriär var det stora flertalet av de 3000 svenskarna som stred under inbördeskriget vanliga soldater.
De två svenska enheterna Galesburg- och Bishop Hill-kompanierna rekryterades i de samhällen och områden där initiativtagarna levde och verkade. De flesta av soldaterna i dessa enheter var födda i Sverige och speglade det jordbruksbaserade immigrantsamhället vid den här tiden. Silfversparres batteri visar den andra orsaken till att enheter sattes upp: personlig ambition. Enheten rekryterade soldater var helst de fann dem, varken Silfversparre eller DeGress hade någon anknytning till ett specifikt samhälle eller område. Silfversparre lockade svenska frivilliga från norra Illinois och DeGress lockade tyska bosättare från östra Minnesota. Till denna enhet rekryterades också en mängd soldater från Chicago där det alltid fanns frivilliga att tillgå.
Oscar Malmborg avled den 29:e april 1880 i Visby, endast 60 år gammal.

Oscar Malmborg avled den 29:e april 1880 i Visby, endast 60 år gammal

Oscar Malmborg

Detta studiofoto av Oscar Malmborg i full översteuniform är taget i New York 1874 och bör därmed vara från tiden omedelbart före avresan till Sverige och Visby. Malmborg var då detta togs i ett betydligt sämre skick än vad man kan tro av den elegante femtiofyraåringens yttre och han hade endast sex år kvar att leva. Kanhända fick utsikterna att återse hemlandet och Gotland honom att tillfälligt leva upp? Landsarkivet i Visby, Porträttsamlingen, Oscar Malmborg.

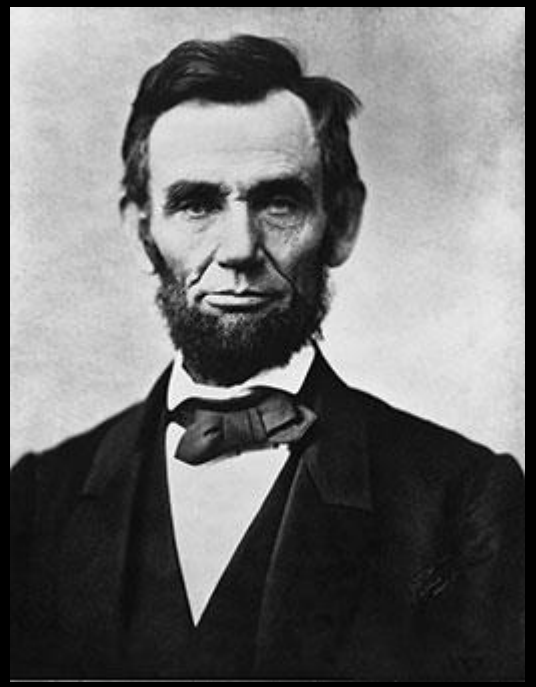

Inbördeskrigets följder

Drygt 600 000 soldater mista livet under inbördeskriget. Vissa forskare nämner upp till 700 – 800 000 döda. Sydstaterna (11 delstater) förlorade 250 000 man. På unionssidan (23 delstater) stupade 350 000 man.

Kriget ledde till att unionen stärktes och att industrialiseringen kom igång på allvar i USA.

Södern blev ruinerat av kriget, men skulle så småningom återhämta sig. USA blev snart den ledande industrinationen i världen.

Kampen mot slaveriet resulterade i att en kvinnorörelse började växa fram runt om i landet. Men rasdiskrimineringen dröjde sig kvar i samhället ytterligare en lång tid, trots förbudet mot slaveri.

Måns Olsson Lindbergh, en före detta underofficer vid Södra Skånska infanteriregementet som 1862 hade låtit sig värvas som frivillig i 82:a Illinois-regementet. Olsson Lindbergh överlevde blodbadet vid Gettysburg och befordrades efter slaget till löjtnant.
En annan svensk som deltog i striderna vid Cemetery Hill var den Stockholmsfödde baptistpredikanten Knut Oscar Broady (Brundin).

En av dem som frivilligt stred för sydstaterna var Carl Jacob Hammarskjöld, som under 1850-talet hade drivit järnbruk i både North och South Carolina tillsammans med sin far. Han anslöt sig som frivillig till den konfedererade armén efter skotten i Fort Sumter, och fick snart befattning som överste och regementschef.

Major Eric Forsse was a native of the Swedish province of Dalarne, where he was born March 4, 1819 in the parish of Malung. He served in the Swedish army for 12 years before his emigration in 1850. Coming to the country with his family, he landed at New Orleans and took steamboat up the Mississippi to St Louis where he was laod up as a cholera patient for some time. After getting well, he proceeded with his family to Galesburg and removed in turn to Knoxville, to Moline and to Bishop Hill, settling there in the winter of 1851/52 and remaining until after the colony had been resolved. As already told, The organization of a military company in 1860 of a military company which became Company D, of the 57 th Il.Vol. Infantry was the work of Eric Forrse, who served as captain from it's inception and was given the same rank in the army. He enlisted in the summer of 1861 and mustered into service Sept. 14 th the same year. When Major Norman B. Page of the 57 th regiment fell in the Battle of Shiloh, Captain Forsse was promoted major and took his place, the commission being dated April 15, 1862. His ability was recognized by his superiors and he was sometimes called upon to command as large a force as a brigade, which was the case at Allatoona Pass.

He shared the hardships and triumphs of the campaign with his regiment until after the fall of Atlanta, when he resigned together with a large number of other officers, confident that their services were little needed from that time on. Having been mustered out October 16, 1864, Major Forsse returned home, bought 160 acre farm northwest of Galva and disposed his share of the colony property at Bishop Hill. In November 1869, he sold out and removed to Saline County, Kansas. Where he bought a section of railroad land. Majpr forsse headed a party of some 50 Swedes who located at or near Falun at this time, forming the nucleas of a large and prosperous Swedish-American settlement. When a post office was established at Falun in 1870 Forsse was made postmaster, serving all this time as township trustee and justice of the peace. In the fall of 1872 he was elected to the Kansas legislature and served as a member for one term.

Major Forsse, gallant fighter and trusted citizen, passed away on April 18, 1889. Of his family of five children, three survive, including the oldest son Olof, born July 8, 1842. He served in Company D.

Ernst Mattias Peter von Vegesack 1820 – 1903

Friherre, generalmajor och riksdagspolitiker. Född 18 juni 1820 i Hemse socken på Gotland, död 12 januari 1903 i Stockholm. År 1840 blev han officer i Gotlands nationalbeväring. År 1842 fick han en tjänst vid Dalregementet. När det amerikanska inbördeskriget (1861 – 1865) bröt ut reste von Vegesack till USA och deltog i kriget mellan 1861 och 1 juni 1863. Han blev kapten vid 58th Ohio Infantry Regiment i Nordstaternas armé 1861 och avancerade till major samma år. Von Vegesack blev sedermera utnämnd till överste vid 20th New York Infantry Regiment. Han erhöll en ”Medal of Honor” för sina insatser i slaget vid Gaines Mill den 27 juni 1862 och visade tapperhet i slaget vid Antietam den 17 september samma år. Han återvände till Sverige 1863 men utnämndes i sin frånvaro år 1866 till brigadgeneral i Nordamerikanska armén, vilket troligen var en slags hedersutnämning. Väl hemma blev han chef för Västerbottens regemente 1864. Han var chef för Hälsinge regemente mellan 1868-1874. År 1884 blev han befordrad till generalmajor. Mellan 1879 och 1887 var han riksdagsledamot för Gotland i första kammaren. Gift 1865 med Edla Amalia Sergel.

Charles John Stolbrand 1821 – 1894

Brigadgeneral i Amerikanska armén. Deltog i amerikanska inbördeskriget på nordstatsidan. Född 13 maj 1821 i Össjö socken, i närheten av Ängelholm, Skåne, död 3 februari 1894 i Charleston, South Carolina. 1850 tar han avsked från regementet och emigrerar med hustrun Maria Sophia (1825 - 1892) och sonen Adolf (f. 1847) till USA där de slår sig ned i Chicago trakten år 1852 och där han blev en framstående affärsman. I USA tog han sig namnet Charles John Storbrand (alternativ stavning är Stohlbrand). Namnet Carlos John Mueller.

Hans Mattsson 1832 – 1892/93

Roger W. Hansson (Sydstatssoldat)

Hanson blev överste för ett regemente, 2nd Kentucky Infantry Regiment. Han befordrades till brigadgeneral i december 1862 där hans gamla regemente plus ytterligare ett antal regementen stod under hans befäl. I sitt första slag som general i Murfreesboro, Tennessee, den 2 januari 1863 skadades Hanson allvarligt och dog två dagar senare, 35 år gammal.

Ulric Dahlgren 1842 - 1864

Överste Ulric Dahlgren (1842 - 1864), dödades vid ett kavalleriattack 1864 vid Richmond, Virginia i sydstaternas huvudstad i ett försök att avrätta Sydstaternas president Jefferson Davis och hans stab. Ett dokument om detta hittades i Ulric Dahlgrens uniform efter att han avlidit

Ernst von Vegesack

Ernst Mathias Peter von Vegesack (June 18, 1820 – January 12, 1903) was a Swedish Army officer and volunteer in the Union Army during American Civil War and later on was a member of the parliament of Sweden. After his return to Sweden, he was awarded the brevet grade of Brigadier general of volunteers and in 1893 he received the Medal of Honor for bravery in the Battle of Gaines's Mill.[

Ernst von Vegesack

After his return to Sweden, Vegesack was promoted to lieutenant colonel and given the command over Västerbotten Field Jäger Corps in 1864. In 1868 he was promoted to colonel and was appointed commander of Hälsinge Regiment. From 1874 till 1884 he was military commander of his native Gotland and commander of Gotland National Conscription (acting in 1873). Promoted to major general in 1884, he was appointed commander of Sweden's 5th Military District. Vegesack resigned from the military in 1888.

From 1878 till 1887 Vegesack sat in the upper house of the parliament of Sweden as a delegate for Gotland. Ernst von Vegesack died January 12, 1903 at Stockholm, and was buried at Norra begravningsplatsen in Stockholm.

Ernst von Vegesack

At the outbreak of the Civil War in 1861, von Vegesack left for the United States and joined the Union Army. He became captain of the 58th Ohio Infantry. The same year, he was promoted to major in the staff of general John E. Wool. First he served in Fort Monroe. As an aide-de-camp (ADC) to Joseph K. Mansfield he took part in the artillery bombardment of Newport News. In 1862 he resigned, but then he joined Major General George B. McClellan in his siege of Yorktown. As an ADC to Butterfield he took part in the battles of Hanover Court House, of Seven Pines and of Fair Oaks. He was at the Battle of Mechanicsville, Gaines's Mill, Savage's Station, and Malvern Hill. Vegesack was appointed colonel of the 20th New York Infantry, the German "Turner" regiment. He was given the command over the 3rd brigade in General William Farrar Smith's division of the 6th Army Corps. He took part in the Second Battle of Bull Run. He captured the heights outside Jefferson, Maryland. He displayed bravery at Antietam. Vegesack was in the Battle of Fredericksburg. In May 1863 Vegesack's regiment was a part of Joseph Hooker's left wing in the Battle of Chancellorsville.